

Paasverhaal ik lees met hup en aap

De chocolade aap

Hup en Aap zitten op het bed van An. An en El hebben zojuist om de beurt aan elkaar voorgelezen uit een prentenboek. Nu zijn ze buiten gaan spelen. Van voorlezen wordt Hup altijd een beetje slaperig. Ook nu. Ze doet een Hupdutje. Aap niet. Die is klaarwakker.

'Zag je dat, Hup?' roept hij. 'Zag je dat? Hoorde je dat?'

'Huh ... wat ... waar?' Hup schrikt wakker. 'Is er brand? Is je staart eraf gevallen?'

'Nee, nee', zegt Aap. 'Het boek dat An en El voorlezen. Heb je dat gehoord? Het ging over een knuffel. Een paars konijn of zoiets.'

'Nee, joh', lacht Hup. 'Het boek ging over een haas. Een bijzondere haas. De paashaas.'

'Maakt niet uit', vindt Aap. 'Ze zijn dol op die parse haas. Straks kopen ze daar een knuffel van. En dan vinden ze ons niet meer zo lief.'

'Welnee, apenkop', grinnikt Hup. 'Dat gaat echt niet gebeuren. De paashaas is er maar één keer per jaar. Met Pasen. En wat het extra leuk maakt, is dat het dan ook lente is. Vogeltjes die weer volop zingen. Bloemetjes die overal gaan bloeien. Ik ben dol op de lente. Je weet toch nog wel dat ik jarig ben op de dag dat de lente begint, hè? 21 maart is dat.'

'Natuurlijk', zegt Aap gauw. Maar eerlijk gezegd was hij het helemaal vergeten.

'En ik ben ook dol op de paashaas', gaat Hup verder. 'Ik zou hem best een keertje willen ontmoeten. Dat lijkt me geweldig.'

Nog een paar dagen en de lente begint. Dus ook nog maar een paar dagen en Hup is jarig. Aap loopt al een hele tijd te bedenken wat voor cadeau hij Hup zal geven. Wat zou ze het allerleukste vinden, vraagt hij zich af. Een rugzak, zodat niet alles meer in haar buidel hoeft? Pantoffels voor Hups grote platvoeten? Aap piekert en peinst. En dan opeens weet hij het. De paashaas! Als hij zorgt dat de paashaas op Hups verjaardag komt, wat zal ze dan blij zijn!

'Ja! Dat is een topcadeau', zegt Aap in zichzelf. 'Ik schrijf een brief aan de paashaas. Die doe ik in een envelop en daarop zet ik: *Voor de paashaas*. Dan komt hij wel op het goede adres. De postbode weet vast waar de paashaas woont.'

Vandaag is Hup jarig. Het is vroeg. Hup is nog diep in slaap. Aap is al een uur wakker. Hij heeft een brief aan de paashaas geschreven. Maar hij heeft nooit antwoord gekregen. En als Hup straks wakker wordt, heeft hij geen cadeau voor zijn liefste vriendin.

Terwijl hij zo ligt te woelen en draaien, hoort hij dat er iemand in de tuin met iets bezig is.

Dat is raar, denkt Aap. Wie gaat er nou midden in de nacht de planten verzorgen?

Hij glipt uit bed en gaat naar het raam. Ja hoor, in het halfdonker ziet hij iemand gebukt door de tuin scharrelen. Soms blijft hij even staan, bukt zich over een struik en gaat dan weer verder. Daar moet Aap meer van weten.

Op zijn zachte apenpootjes trippelt hij naar beneden en gaat de tuin in. Hij gaat naar de struik waar hij daarnet iemand zag. Niks bijzonders te zien. Of wacht ... wat is dat? Aap ziet iets glinsteren onderin de struik. Een papiertje. Het zit om een eitje. Aap pakt het en pelt het papier eraf. Een chocolade eitje! Dat is boffen. Snel stopt Aap het in zijn mond. En kijk daar eens ... nog een eitje. En daar nog een.

Het lijkt wel of het chocolade eitjes geregend heeft, denkt Aap. Dat is gek. Maar wel heel lekker.

Ondertussen is er iemand de slaapkamer van Hup binnengegaan. Hij tikt Hup op haar schouder om haar wakker te maken. Als Hup haar ogen opent en de paashaas ziet, denkt ze eerst even dat ze nog droomt. Wel een leuke droom, vindt ze. En dus wil ze zich omdraaien om nog een poosje door te slapen. Maar dan knijpt de paashaas in Hups neus. En dat doen dromen niet. Nu wordt Hup wel echt wakker. Van verbazing kijkt zij de paashaas met open mond aan.

‘Opstaan, luilakje’, lacht de paashaas. ‘Ik heb buiten een verrassing voor je.’

‘Meneer de kaashaas. ... eh ... paashaas ... eh ... paashaas, wat doet u hier?’

‘Ik kom je feliciteren’, legt de paashaas uit. ‘En buiten heb ik cadeautjes voor jou verstoppt. Ga maar snel zoeken.’

Even later zijn ze samen in de tuin. Hup duikt de struiken in en zoekt en zoekt.

‘Sorry, meneer de paashaas,’ zegt ze na een tijdje zoeken, ‘maar er is niks te vinden.’

‘Dat kan niet’, zegt de paashaas. ‘Ik weet zeker dat ik hier iets verstoppt heb.’ Hij gaat zelf in de struiken kijken. Maar Hup heeft gelijk. Er ligt niks. Geen chocolade eitje te zien. ‘Hoe kan dat nu?’ mompelt hij. Hij loopt verder de tuin door, met Hup achter zich aan. Maar waar ze ook zoeken, nergens is een eitje te vinden.

Dan horen ze helemaal achterin de tuin smak- en smikkelgeluidjes. Hup duwt de takken opzij. Vlak voor haar zit Aap. Hij heeft zijn oogjes dicht van genot. En hij zit helemaal onder de chocola.

‘Kijk nou’, lacht Hup. ‘Wat een verrassing! Een chocolade aap. Dank je wel, paashaas.’